

Parametry czystopisów pisemnych prac magisterskich.

- A. Czystopis pisemnej pracy magisterskiej, tj. tekst do przekazania promotorowi do ostatecznej akceptacji powinien być dostarczony w postaci znormalizowanego maszynopisu według standardu 1800 znaków na stronie wraz ze spacjami z dołączonymi zdjęciami i materiałami ilustracyjnymi. W przypadku najczęściej spotykanych krojów szeryfowych (Times, Garamond, itd.) jak i bezszeryfowych (Helvetica, Calibri, Verdana, itd.) oznacza to stopień kroju 12, interlinię 1,5 oraz marginesy (lewy, prawy oraz górny i dolny) 2,5 cm (to są parametry rekomendowane, ale nie obligatoryjne). Dopuszczalne formaty plików: pages, docx, doc.
- B. Zdjęcia, ilustracje, tabele, infografiki podajemy w porządku numerowanym, z tytułem i źródłem pochodzenia. Ze względów typograficznych (np. obszerne odnośniki do stron internetowych) możliwe jest tworzenie dodatkowych, końcowych indeksów zawierających źródła wykorzystanych materiałów.
- C. W tekstach (opracowaniach) powodujących konieczność przywoływania źródeł (literatury) – w szczególności dotyczy to monografii przedmiotowych oraz artykułów i rozpraw o charakterze naukowym – oznacza to stosowanie przypisów tak w raportowanej treści jak w szczególności w cytowanych fragmentach; w źródłach internetowych należy podawać pełną ścieżkę dostępu (URL) do cytowanej, bądź raportowanej treści.
- D. Format przypisu: dowolny (konwencja dowolna, zaleca się przypis dolny), byle pełny, tj. w wersji minimalnej przypis musi zawierać co najmniej imię i nazwisko autora, tytuł dzieła, miejsce i rok wydania oraz stronę z której pochodzi przywoływana treść lub cytat; w przypadku cytowanych źródeł internetowych imię i nazwisko autora, tytuł dzieła i wszystkie znaczniki pełnego adresu (ścieżki dostępu). Możliwe jest stosowanie przypisów o formacie rozszerzonym (z podawaniem nazwy wydawnictwa, tłumaczy, autorów wewnętrznych opracowań, itd.), należy jednak pamiętać, że wówczas należy taką regułę stosować w odniesieniu do wszystkich cytowanych (przywoływanych) źródeł.
- E. Przypisy muszą być właściwie osadzone, tj. sporządzane poprzez użycie polecenia „wstaw przypis” procesora tekstu, a nie poprzez ręczne wprowadzanie indeksu przypisu w tekście, a jego treści u dołu strony, bądź w innym miejscu.
- F. Warianty formatu przypisu w zależności od sytuacji w tekście:
- przypis ze źródła pojawiający się po raz pierwszy:
P.Ricoeur, *O interpretacji. Esej o Freudzie*, Warszawa 2008, s.48. (dopuszczalny wariant podawania pełnego imienia autora oraz tytułu dzieła bez kursywy),
 - przypis ze źródła tego samego autora, tego samego dzieła i z tej samej strony, pojawiający się jako kolejny:
Ibidem.
 - przypis ze źródła tego samego autora, tego samego dzieła, ale innej strony:
Ibidem, s.51.
 - przypis ze źródła tego samego autora, tego samego dzieła, ale rozdzielony odwołaniem (odwołaniami) do innych źródeł, innych autorów:
P.Ricoeur, *op.cit.*, s.48.
 - przypis ze źródła tego samego autora, ale innego dzieła:
Idem, *Czas i opowieść*, Kraków 2008, s.123.
 - przypis do źródła będącego tekstem w dziele pod redakcją:
P.Krakowski, *Sztuka feministyczna*, [w:] J.Ciesielska, A.Smalczerz [red.], *Sztuka kobiet*, Bielsko-Biała 2000, s.22–38.
 - przypis do źródła dwóch autorów:
P.Bourdieu, J.–C.Passeron, *Reprodukcja: elementy teorii systemu nauczania*, Warszawa 1990.
 - przypis do źródła wielu autorów przy pierwszym cytowaniu:
M.Słowiński, I.Kostkiewiczowa, A.Okopień–Słowińska, J.Sławiński, *Słownik terminów literackich*, Wrocław – Warszawa – Kraków 1998, s.234.
 - przypis do źródła wielu autorów przy kolejnych cytowaniach:
M. Słowiński, *e.a.*, *op.cit.*, s.89.
 - przypis do źródła czasopiśmiennego (periodycznego):
D.Wężowicz–Ziółkowska, *Fizjologie/transgresje. Od Minotaura do cyborga*, [w:] *Kultura współczesna* 3/2013, Warszawa 2013, s.9–13.
- G. Bibliografia: spis literatury jako mapa problemu dołączany na końcu tekstu; bibliografia zawiera obligatoryjnie spis źródeł cytowanych w tekście jak również odnoszących się do tytułowego problemu, a w pracy bezpośrednio niepowoływanych według porządku alfabetycznego; format adresu bibliograficznego poszczególnych pozycji bibliografii identyczny jak format przypisu z pominięciem wskazywania stron; w przypadku źródeł różnorodnych wskazane jest pogrupowanie ich wg. kategorii: druki zwarte, czasopiśmiennictwo, materiały (strony) internetowe.